

[Aidt.]

tidligere har fremført, en uafviselig Kendsgerning, at mange nationalt blakkede netop i den tyske offentlige Skole fik den første og, som det senere viste sig, afgørende Paa-virkning i tysk Retning. Med dette Skub i Ryggen er adskillige senere gledet over i Rækkerne af det tyske Mindretal. Dette kunde i mange Tilfælde have været undgaaet, hvis vi ikke havde haft tyske offentlige Skoler. Det blev under den sønderjyske Skolekommissions Arbejde oplyst, at der af nationalt svage, som tilhører Mindretallet, er blevet rettet Bebrejdelser mod den Mindretalslovgivning, som ikke blot gav Tyskheden Vind i Sejlene, men som ogsaa bar disse nationalt svage ind i Mindretallet. Derfor kan man efter min Mening ikke sige, at 1920-Ordningen ikke havde uheldige Sider. De fremhævede Forhold er en af Grundene til, at vi maa af med de tyske offentlige Skoler.

Med Hensyn til Gensidighedsforholdet over for Sydslesvig er det Gang paa Gang fastslaaet af Sydslesvigernes førende Skolefolk, at de ønsker, at deres Skole dernede skal være en Privatskole, fordi de ved den private Skoleordning ogsaa i en tysk Fremtid har deres Skolefrihed bedst betrygget.

Den forlængede Særklasseordning har af den sønderjyske Befolknings overvældende Flertal ogsaa blandt Skolens Folk været følt som noget utaaeligt, og jeg hilser derfor med Glæde, at nærværende Lovforslag nu skal gennemføres som gældende fra 15. Juli, saa at der kan blive Ro i de sønderjyske Skoleforhold.

Om de særlige økonomiske Forhold, som vedrører denne Sag, vil min Gruppes Formand fremsætte en Række Udtalelser, men jeg kan i øvrigt tilsige min Gruppes Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Søren Olesen: Mit Parti kan ikke være med til at gennemføre det foreliggende Lovforslag. Som Stillingen er for Øjeblikket i Sønderjylland, maa det indrømmes, at der maa træffes en Afgørelse — om den saa kan bringe Ro om Skolespørgsmaalet, er en anden Sag —, men naar vi ikke ønsker at give Flertallet Tilslutning, saa ligger det i, at vi ikke kan tiltræde den Ændring, der sker i Behandlingen af Mindretallet.

Der er blevet talt om, at det var en Stemning, der var fremme dernede i Sønderjylland. Maaské det ikke er helt rigtigt at kalde det saadan, det ved jeg ikke, men jeg tror, at det maa ses paa Baggrund af den Indstilling, som er kommet ogsaa i andre Lande efter denne Verdenskrig over for

Mindretallene. Efter den første Verdenskrig var alle Lande enige om at give Mindretallene de bedst mulige Vilkaar, men efter denne Verdenskrig er Forholdet blevet et noget andet. Man kan udtrykke det saadan, at man snarere søger at afskaffe Mindretallene. Man viser dem bort fra den Hjemstavn, hvor de har boet i Aarhundreder. Man søger, hvis de endelig skal blive boende, at faa dem til at opgive deres Stilling, saaledes at de kan blive opsuget i den øvrige Befolkning og dermed dette Problem forsvinde. Jeg tror ikke, det kan lykkes paa den Maade at afskaffe Mindretallene i de forskellige Lande. Naar Grænserne engang bliver lukket noget op, kan vi dog ikke forhindre, at Folk flytter over Grænserne, og det vil ej heller være rigtigt.

Vi maa derfor regne med, at der i de forskellige Lande stadig vil være Mindretal, som der maa tages Hensyn til, og naar vi ser paa Forholdene, som de tegner sig i Sønderjylland, maa vi fra dansk Side ogsaa sige, at noget af det, vi allernødigt vilde se, var, at den Tankegang kom til at gøre sig gældende i Sydslesvig, at det danske Mindretal dér enten burde undvises eller helt forsvinde. Nu tror jeg ganske vist ikke, at det her foreliggende Lovforslag er Udtryk for noget i den Retning, Udtryk for, at man ønsker at udslette det tyske Mindretal i Sønderjylland, men jeg tror alligevel, det har nogen Forbindelse med hele den Stemning, der er blevet over for Mindretallene efter den sidste Verdenskrig, idet man betragter dem som et uønsket Uroelement inden for de forskellige Statssamfund og derfor søger helt at komme af med dem.

Med Henblik paa Fremtiden og de mange Forhold, som ikke er afklaret hverken i Sønderjylland eller i Sydslesvig, synes jeg, vi maa nære den største Betænkelighed ved at ændre den frie Indstilling, som Danmark hidtil har haft over for det tyske Mindretal i Sønderjylland, og det er Grunden til, at mit Parti ikke ønsker at være med til at gennemføre det Lovforslag, som den højtærede Undervisningsminister nu har stillet og Flertallet har tiltraadt, og som vi mener at Flertallet ogsaa maa komme til at bære Ansvar for.

Størmose: Det undrer mig, at der ikke i Udvalgets Betænkning er givet Udtryk for, at man har beskæftiget sig med de særlige økonomiske Forhold, som kommer til at spille en meget stor Rolle, naar denne Lov skal føres ud i Praksis, og jeg skal derfor i Lighed med, hvad jeg har gjort ved flere tidligere Lejligheder, give Udtryk for mine